

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-01-2025

Estimada germana en el cor de Crist. Rebuda la teva carta, et dono les gràcies de debò. [...] T'escric perquè vegis que quan el cor estima de debó no l'allunya la distància ni la separació. No pots imaginar com m'ha agradat la teva manera de parlar-me. En la teva carta em manifestes l'alegria de veure't una altra vegada mare d'un ésser que s'està formant dins teu, i que necessita la teva calor i el teu amor per desenvolupar-se i créixer. Però, en la teva carta, descobreixo també les angoixes del sofriment que et provoca i el que has de patir per donar vida a aquest ésser que Jesús et dona. Penso en el teu sofriment de veure davant teu un altre fill, que encara no camina i necessita molta cura de la mare. [...]

Alegra't, tranquil·litza't, busca fe, amor i esperança.

Fe, perquè ara més que mai necessites estar ben fortificada per aquesta virtut tan santa, pensant que allà on hi ha un sant es troba prop del seu bressol una mare santa.

Amor, germana, per aguantar les angoixes d'aquest estat, perquè se senten més lleugeres les penes quan en el cor hi governa l'amor.

Esperança, sí, aquesta virtut et donarà gran goig, et donarà alegria i, sobretot, molta pau, perquè posant tants bolquers, tant de desig en el Déu que tot ho pot i tot ho veu, et sentiràs valenta i forta, veient en el teu avenir la mà amorosa del teu Déu.

El 27 de desembre de 1929, Magdalena va tornar a escriure a María Palmada, esposa de José Passala, de Ripoll. María espera un altre fill i Magdalena li parla de santedat amb gran sensibilitat, exhortant-la a viure les virtuts teologals. La pràctica de les virtuts teologals constitueix un gran antídoto contra l'autosuficiència, la presumpció i l'arrogància. Les virtuts teologals són de gran ajuda especialment en els moments de dificultat i de caiguda, perquè fins i tot aquells que tenen bons propòsits morals a vegades cauen. Fins i tot qui practica la virtut diàriament a vegades comet errors. La intel·ligència no sempre és lúcida. La voluntat no sempre és ferma. Les passions no sempre estan governades. El coratge no sempre venç a la por. En obrir el nostre cor a l'acció de l'Esperit Sant, Ell reaviva en nosaltres les virtuts teologals. Si hem perdut la confiança, Déu ens obre de nou a la fe. Si estem desanimats, Déu desperta en nosaltres l'esperança. Si el nostre cor s'endureix, Déu l'entendreu amb el seu amor.

*“Mentrestant, subsisteixen la fe, l'esperança i l'amor, tots tres;
però l'amor és el més gran”.*

(1 Corintis 13,13)

Quantes vegades homes i dones moralment impecables corren el risc de tornar-se presumptuosos i arrogants. Això succeeix quan el poderós verí de la supèrbia s'apodera de nosaltres. Una persona pot haver realitzat moltes obres

beneficioses, pot haver rebut reconeixements i elogis, però si ha fet tot això només per a ell, per a exaltar-se a si mateixa, no és una persona virtuosa. El bé no és només una fi, sinó també un camí. El bé necessita molta discreció i molta delicadesa. El bé necessita, sobretot, despullar-se d'aquesta presència a vegades massa insuportable que és el nostre "jo". Magdalena Aulina és conscient d'això. Reflexionem avui, 15 de gener, sobre les paraules i l'exemple de Magdalena. Continuem fent-ho durant els pròxims trenta dies. Sobretot, al començament d'aquest any jubilar, reflexionem sobre la virtut teològica de l'esperança: la virtut que dona tanta alegria i tanta pau, com deia la Venerable Magdalena Aulina.

